

Σείτ Αλντογάν*

Στις 16 Απρίλη στην Τουρκία θα γίνει δημοψήφισμα για αλλαγή πολιτεύματος. Καταργείται ο Πρωθυπουργός και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας γίνεται ο επικεφαλής της κυβέρνησης με απεριόριστο κύρος. Ταυτόχρονα, οποιαδήποτε στιγμή μπορεί να καταργήσει την κυβέρνηση, να αποφασίσει για εκλογές. Σχεδόν όλο το δικαστικό σώμα, οι διοικήσεις των Πανεπιστημίων και η διοίκηση άλλων κρατικών υπηρεσιών διορίζεται απ' τον Πρόεδρο. Απ' την άλλη, μπορεί να κυβερνά με προεδρικά διατάγματα. Με λίγα λόγια ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας γίνεται το παν και καταργείται η λαϊκή βούληση.

Κατά τη γνώμη του Ερντογάν, της κυβέρνησης και του κεφαλαίου, η Τουρκία χρειάζεται μια τέτοια αλλαγή για «ανάπτυξη, σταθερότητα, κοινωνική ειρήνη» κ.α. Οι μηχανές της μαύρης προπαγάνδας δουλεύουν στο φουλ. Ο Ερντογάν κατηγορεί οποιαδήποτε αντιπολίτευση που θα ψηφίσει ΟΧΙ ότι είναι «τρομοκράτες, εθνικοί προδότες, ξένος δάκτυλος και συμφέροντα». Ύστερα απ' τις απαγορεύσεις και τις διώξεις, το **95%** των **ΜΜΕ** ελέγχεται απ' τον Ερντογάν και την κυβέρνηση. Ακόμα και το χασμουρητό τους διαδίδεται με ζωντανές εκπομπές. Απ' την άλλη όμως, σχεδόν σε καθημερινή βάση απαγορεύονται όλες οι διαδηλώσεις υπέρ του **ΟΧΙ**, έχουμε συλλήψεις και διώξεις.

Ο λογαριασμός είναι απλός. Εάν κερδίσουν στο δημοψήφισμα σημαίνει ότι ο Ερντογάν θα είναι ο σουλτάνος στις εκλογές του 2019 με την εφαρμογή 5+5 δηλ. ο Ερντογάν μέχρι τα 75 του χρόνια θα είναι ο σουλτάνος. Εάν καταφέρει να κερδίσει άλλη μία εκλογική αναμέτρηση πάει στα 80. Δηλ. μέχρι το **2035** εξασφαλίζεται η προεδρία και κυβέρνηση του Ερντογάν. Γι' αυτό το 'ορεκτικό' σχέδιο η μερίδα του κεφαλαίου που εκπροσωπεί ο Ερντογάν τρίβει τα χέρια της από χαρά.

Το 2002 ο αριθμός των δισεκατομμυριούχων σε δολάρια ήταν μόλις **6**. Σήμερα έχουν ξεπεράσει τους **40**. Το 2008 ο βασικός μισθός στην Τουρκία ήταν **410** δολάρια και σήμερα είναι **390**. Δηλ. μέσα στα χρόνια που κυβέρνησε ο Ερντογάν συσσωρεύτηκε μεγάλο κεφάλαιο δημιουργώντας πολύ μεγάλο πλούτο στα χέρια λίγων. Εκατομμύρια εργάτες και εργαζόμενοι ζουν σε μεσαιωνικές συνθήκες, όπου εκτός των δημοσίων υπηρεσιών **έχει καταργηθεί σχεδόν το δωρο**. Εφαρμόζονται τα σχέδια του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας, απ' το ελαστικό ωράριο έως τις ιδιωτικοποιήσεις – εργολαβίες. Κάθε δυνατή παρέμβαση των εργαζομένων απαγορεύεται με δικαστικές αποφάσεις και επιστράτευση.

Απ' την άλλη μεριά αυτή η κατάσταση συνοδεύεται απ' την πολιτική κατάσταση στην Τουρκία. Γίνονται συλλήψεις των συνδικαλιστών και εκλεγμένων εκπροσώπων του λαού, απαγορεύονται ΜΜΕ που δεν είναι στο πλευρό τους, βομβαρδίζονται πόλεις, χωριά και περιοχές, διώκονται δημόσιοι υπάλληλοι, καταργούνται δικαιώματα με προεδρικά διατάγματα. Μπορεί να φανταστεί κανείς τι θα γίνει όταν θα αποκτήσει το νόμιμο σουλτανικό καθεστώς.

Το καθεστώς προχωρεί συνεχώς στην συντηρητικοποίηση της κοινωνίας χρησιμοποιώντας κάθε είδος ισλαμικού φονταμενταλισμού, τουρκικού εθνικισμού. Το τελευταίο χρονικό διάστημα ο Ερντογάν και η κυβέρνηση της Άγκυρας ανοίγουν μέτωπο παντού και επενδύουν πάνω σ' αυτό. Η ένταση στα Ίμια, η στρατιωτική παρέμβαση στη Συρία και οι τριβές που ανοίχτηκαν τις τελευταίες μέρες με τις ευρωπαϊκές χώρες και την κοινή γνώμη αυτών. Εδώ και μέρες σύσσωμη η κυβέρνηση και ο Ερντογάν κάνουν καθημερινές ανακοινώσεις ενάντια στη Γερμανία, Ολλανδία, Αυστρία κ.α. και τους κατηγορούν για

ναζισμό και φασισμό. Δηλ. ξεχνούν το φασισμό που υλοποιούν αλλά ανακαλύπτουν φασισμό στην Ευρώπη κατηγορώντας τους ότι τα δημοκρατικά δικαιώματα και οι κατακτήσεις έχουν καταργηθεί. Φυσικά δεν χρειάζεται να πούμε τη στιγμή που κάνουν αυτές τις ανακοινώσεις τί γίνεται στην Τουρκία και το Κουρδιστάν.

Είναι φανερό πως ο Ερντογάν ανοίγοντας αυτό το μέτωπο με τις ευρωπαϊκές χώρες, προσπαθεί να συσπειρώσει τις ψήφους εκατομμυρίων Τούρκων και Κούρδων μεταναστών που ζουν σ' αυτές τις χώρες. Ταυτόχρονα αποκτάει δυνατότητα να κάνει προπαγάνδα περί ελευθερίας και δημοκρατίας που δεν υπάρχει στη χώρα του.

Η στάση που κρατούν οι χώρες της Ευρώπης μέχρι ένα σημείο ευνοεί αυτή τη συσπείρωση. Γι' αυτό ο Ερντογάν δήλωσε ότι, το ΟΧΙ τους εμείς το μετατρέπουμε σε ΝΑΙ.

Έχει σχεδόν ένα μήνα για το δημοψήφισμα. Ο Ερντογάν επενδύει στην κρατική τρομοκρατία και στην προπαγάνδα περί θρησκείας και έθνους. Όμως αυτή τη στιγμή τα στοιχεία δείχνουν ότι η μεγάλη μερίδα της κοινωνίας, των εργατών, εργαζομένων δεν δέχονται αυτή την αλλαγή. Μέσα το μέτωπο αυτό είναι και μια σημαντική μερίδα των δεξιών -φιλελευθέρων κομμάτων, οι αντίπαλοι ισλαμιστές του Ερντογάν, κεμαλιστές κ.α. Καταρχήν το κυβερνών κόμμα, σε καθημερινή σχεδόν βάση χτυπάει και στο καρφί και στο πέταλο αλλά δεν μπορεί να εξηγήσει την ανάγκη για αλλαγή του πολιτεύματος. Ακόμα και η δεξιά βάση αναρωτιέται, αφού η κυβέρνηση έχει πλειοψηφία και μπορεί να κάνει τα πάντα, τότε γιατί η αλλαγή του πολιτεύματος, γιατί η κατάργηση της Βουλής;

Ο Ερντογάν και η κυβέρνηση αντιλαμβάνεται αυτή τη μεγάλη αντίδραση του κόσμου γι' αυτό αυξάνουν την ένταση, την πίεση και την τρομοκρατία. Πολλές φορές μπορεί κανείς να βγάλει συμπέρασμα απ' τις επιφυλακτικές δηλώσεις τους. Όπως εάν δεν βγει το **ΝΑΙ** η Τουρκία πάει προς «**εσωτερικό πόλεμο**», «**αστάθεια**», «**πολιτική κρίση**» κ.α. Είναι περιττό να πούμε ότι όλη η αριστερά και το κουρδικό κίνημα κάνουν ένα ηρωικό αγώνα υπέρ του **ΟΧΙ** παρ' όλη την τρομοκρατία.

Απέχουμε ένα μήνα απ' το δημοψήφισμα και για την συγκυρία της Τουρκίας αυτό είναι μεγάλο χρονικό διάστημα. Περιμένουμε ενδεχομένως μεγάλες προβοκάτσιες, κρατική τρομοκρατία, απειλές, συλλήψεις και εντάσεις καθώς και μεγάλη νοθεία την ώρα του δημοψηφίσματος. Με λίγα λόγια θα χρησιμοποιήσουν κάθε μέσον και τρόπο για να κερδίσουν το δημοψήφισμα.

***Δημοσιογράφος, ανταποκριτής της Εβρενσέλ στην Αθήνα/Ελλάδα**